

Bloška planota

1 Okljuki Bloščice na Bloški planoti
2 List dolgolistne rosike (*Drosera anglica*). Naravna velikost okoli 25 mm
3 Poletna škrbica (*Spiranthes aestivalis*)

Ko se znajdemo na robu Bloške planote, zagledamo med gozdne vrhove ujeto obdelano ravnino, ki jo prekinajo manjši zaobljeni hrbiti. Vmes so posejana strnjena načela, med katerimi omenimo le večja: Nova vas, Fara, Velike Bloke, Volče, Studenec in Runarsko. Lepo, a nič posebnega, bo pomislil prenekateri obiskovalec Blok, ki je pravzaprav samo izkoristil cestno bližnico iz Cerknice v Sodražico. Vendan ne smemo biti prehitro zadovoljni.

Planota leži dokač visoko, med 720 in 750 metri nadmorske višine. Obdajajo jo višji hribi, zato se težji bladen zrak zadržuje nad dnem planote. Posledica so ostre in dolge zime. Nič nenavadnejšega, da veljajo Bloke za zibelko slovenskega smučanja, saj so si domačini že nekdaj pomagali s smučmi, kar je opisoval že Janez Vajkart Valvasor v 17. stoletiju. Prav po teh opisih je večina prvih stisala za Bloke! Tokrat si raje oglejmo nekatere naravoslovne zanimivosti, zaradi katerih uvrščamo Bloke med pomembnejše slovensko naravno dediščino.

Posebna pozornost velja vodotokom. Iška, Raščica in Bistrica se z Blok hitro zarežajo v doline, medtem ko Blatnica teče po planoti. Zaradi majhnega strmca vijuga v številnih slikovitih okljukih, kar daje močvirnim jasam še poseben čar. Voda privre na dan v mnogih izvirkih na neprepustni dolomitni podlagi. Vlažna povirja so polna živiljenja, zlasti je mnogo žuželk in dvoživk, posebnosti pa skriva predvsem rastlinski svet. Redek je boljši šč (Carex pulicaris), še bolj pa poletna škrbica (*Spiranthes aestivalis*), ki je bila nekaj časa celo na seznamu v Sloveniji izumrlih vrst. Razumljivo je, da je te redkossti težko najti. Pa niti zato, v povirnih sta potešlj našo radovednost dve dokaj pogestni mesojedi cvetlici: alpska mastnica (*Pinguicula alpina*) in dolgolistna rosika (*Drosera anglica*). Mastnico hitro opazimo po belem somernem cvetu na vrhu dolgega steba. Za drobne žuželke pa je nevarno lepljivo površje listov, kamor se izločajo tudi prebavni sokovi. Težče je najti rosiko. Trud bo poplačan ob pogledu na kar eksotične podolgstaste liste, obdane s tipalkam podobnimi izrastki, ki so na koncu kapljasto oddebeljeni. To so žlezne celice, izločki s prebavnimi sokovi pa so videti, kakor da bi na liste padla rosa (ime!). Seveda so prav te kapljice usodne za drobne živali, saj so listi komaj kakšna dva centimetra dolgi.

Zapustino zanimiva močvirja ostrednega dela Blok! Blatnica pridobiava pritoke in se v spodnjem toku preimenuje v Bloščico. Pričakovali bi, da bo Bloščica vedno večja, vendar je v bližini Velikih Blok njen tok vedno skromnejši. Dolomito podlago namreč zamenjata prepustni apnenici, ki prekrivajo večino južnega dela Blok. Voda si je poiskala potzemeljske poti, po katerih se pretaka proti Cerkniškemu polju (→ 92) in Krizni jami (→ 91). Torej tudi Bloščica prispeva k vodam kraške Ljubljance!

